

॥ श्री शिवपञ्चाक्षरी भाष्यम् ॥
ஸ்ரீ சிவ பஞ்சாக்ஷரி பாஷ்யம்

॥ ॐ नमः शिवाय ॥

ஓம் நம ஷிவாய

त्यागोहि नमसो वाच्यः आनन्दः प्रकृतेस्तथा ।

फलं प्रत्ययवाच्यं स्यात् त्याज्यं पत्र फलादिकम् ॥ १ ॥

त्यजामीदमिदं सर्वं चतुर्णामिह सिद्धये ॥

முதல் வியாக்யானம்

நம என்ற சொல்லின் பொருள் தியாகம் என்பதேயாகும். (இங்கு) பகுதியில் (சிவ - ஆய) அதன் பொருள் ஆனந்தம் என்பது விசுவதியில் (ஆய) பலன் என்பதாகும். தியாகத்திற்கு உரியவை இலை, பழம் முதலியவைகள் இந்த பிறவியில் நான்கு பயனையும் (அறம், பொருள், இன்பம், வீடு) அடைவதற்காக இங்கே பார்க்கப்படும் எல்லாவற்றையும் தியாகம் செய்கிறேன்.

இரண்டாம் வியாக்யானம்

.இல்லையேல், **நம** என்ற சொல்லின் பொருள் வணக்கம் ஆகும். அது தீனத்தன்மையை அடைய, தீனத்தன்மை என்பது சேவை மற்றும் அறிவு, எல்லா பொருட்களின் பிராப்தியும். அந்த பலனில் ஆசையுடனேயோ இல்லை ஆசையின்றியோ தேவர்களின் தேவனை வணங்குகிறேன்.

மூன்றாம் வியாக்யானம்

नजानिषिध्यते भावविकृतिर्जगदात्मनः ।

मसनं देवदेवेश नेह नानास्ति शब्दतः ॥ ४ ॥

தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே, **நஞ்** மூலமாக ஜகத்தின் பாவமாற்றங்கள் (பிறத்தல், இறத்தல், மாறுதல், வளர்தல், தேய்தல், அழிதல்) நிராகரிக்கப்படுகின்றது. (**நேஹ நாநாஸ்தி**) இங்கு பலவானவை இல்லை , என்ற வேதத்தின் வாக்கியத்தினால் இது அறியப்படுகின்றது.

(**நஞ்** என்பது ஒரு பகுதி வேற்றுமை, ஒரு சொல்லுடன் சேரும் பொழுது அதன் இன்மையை உணர்த்தும் . **உம்** ஆத்மா - அனாத்மா, புண்யம் - அபுண்யம் (பாவம்))

अयेति गमयेत्यर्थे तस्माच्छुद्धोस्मि नित्यशः ।

प्रणामो देहगोहादेरभिमानस्य नाशनम् ॥ ५ ॥

அய, என்பது இங்கே கொண்டுசெல் என்ற பொருளினை குறிக்கின்றது. உடல், வீடு முதலியவைகளின் பற்றினை அழிப்பது நமஸ்காரம் ஆகும். அதனால் எப்பொழுதும் தூய்மையானவனாக இருக்கிறேன்.

நான்காம் வியாக்யானம்

शिवो बेह्मादिरूपःस्याच्छक्तिभिस्तिसृभिःसह ।

अथवा तुयमेवस्यान् निर्गुणं बेह्मतत्परम् ॥ ६ ॥

சிவன் மூன்று சக்தியுடனும் கூடிய பிரம்மா முதலிய ரூபங்கள் ஆகட்டும். இல்லையேல், குணமற்ற மேன்மையான தூரியமான பிரம்மமே ஆகட்டும்.

नमसो नमने शक्तिः नमनं ध्यानमेव च ।

डेऽन्तात्तादात्म्यसंबंधः कथ्यते प्रत्यगात्मनोः ॥ ७ ॥

நம என்ற சொல்லின் சக்தி வணக்கத்தில் உள்ளது, வணக்கம் என்பது தியானமே ஆகும். நான்காம் வேற்றுமையினால் ஜீவாத்மா மற்றும் பரமாத்மாவின் வேரற்ற ஒன்றான தாதாத்மிய சம்பந்தம் கூறப்படுகின்றது.

अहं शिवः शिवोऽहं मन्ये वेदान्त निष्ठया ।

इत्येवं नम इत्युक्तं वेदैः शास्त्रश्च सर्वशः ॥ ८ ॥

வேதாந்த நிச்சயத்தினால் நான் சிவன், சிவன் நான் என்று அறிகிறேன். இதுபோல எல்லா வேத்திலும் சாஸ்திரத்திலும் நம என்பத கூறப்பட்டுள்ளது.

अथवा दास एवाहं अहंदास इतीरणम् ।

इत्येवनम इत्युक्तं वेदैः शास्त्रश्च सर्वशः ॥ ९ ॥

இல்லையேல் (நடுத்தர அதிகாரிகளுக்கு) தாசன் நான், நான் தாசன் என்று கூறுதல் ஆகட்டும். இதுவே நம என்று எல்லா வேத்திலும் சாஸ்திரத்திலும் கூறப்பட்டுள்ளது.

अथवेदमिदं सर्वं त्यजामि परमाप्तये ।

अर्थं धर्मं च कामञ्च वाञ्छंश्च जगदीश्वरम् ॥ १० ॥

இல்லையேல், இது எனப்படுகின்ற எல்லாம் பரமேஸ்வரனை அடையவேண்டி தியாகம் செய்கிறேன். அறம், பொருள், இன்பம், இவற்றை தியாகம் செய்து ஐகதீசனை அடைய ஆசைகொள்கிறேன்.

एतन्मन्त्रार्थतत्त्वज्ञैर्वेदवेदान्ततत्परैः ।

निर्णीतं तत्त्वगर्भं यदुविज्ञेयम् मुक्तिलब्धये ॥ ११ ॥

மந்திரத்தின் பொருளை அறிந்தவர்களும். வேதவேதாந்தத்தினை

அறிந்தவர்களும், தத்துவம் அடங்கிய இந்த முடிவை முக்தியை அடைய அறியவேண்டும்.

अथवा मुक्तिलाभाय ध्येयं तत्त्वविवेकतः ।

भिन्नं बुद्ध्या हृदा देवं मन्त्रेणेशम् जगद्गुरुम् ॥ १२ ॥

இல்லையேல், (உத்தம அதிகாரிகளுக்கு) முக்தியை அடைய ஜகத்குருவான ஈஷ்வரனை எல்லா வரைகளிலிருந்து பிரித்து உணர்ந்து இதயத்தினால் (த்தில்) சாஸ்திரத்தை கொண்டு அறிவு பூர்வமாக விசாரம் செய்து தத்துவத்தை தியானம் செய்ய வேண்டும்.

ஜந்தாம் வியாக்யானம்

नमेरचि नमः प्रोक्तोजन्तास्याज्जगदीश्वरे ।

तस्माद्वासोऽहं इत्येवं मत्वा मां प्रापयात्मनि ॥ १३ ॥

நம என்ற வேர்சொல்லான பகுதியில் **அச்** என்ற விசுதி சேர்பதினால் **நம** என்கிற பதம் (பிரயோகிக்க உகந்த சொல்) ஆகிறது. ஜந்தா என்ற சொல்லோ ஜகதீஷ்வரனின் பெயரே ஆகும். அதனால், நான் தாசன் என்ற பாவனை கொண்டு என்னை உன்னோடு சேர்த்து கொள்வாயாக.

ஆறாம் வியாக்யானம்

अस्मिञ्छेते जगत्सर्वं तन्मयं शब्दगामियत् ।

तद्वानाच्छिव इत्युक्तं कारणं ब्रह्म तत्पराः ॥ १४ ॥

இந்த உலகம் முழுவதும் இதில் (சிவத்தில்) உறங்குகின்றது, பிரளயத்தில் லயத்தை அடைகின்றது, அப்படிப்பட்ட, எல்லா சொற்களுக்கும் எது பொருளாகின்றதோ அந்த பிரகிருதியான (முலமான) தன்மையை, பிரம்மத்தில் நிஷ்டையுள்ளவர்கள் அதன் பிரேரணையினால் அதை காரணமாக அறிந்து அதனை சிவம் என்று சொல்கிறார்கள்.

பிரம்மமாகி விட்டேன்)

शिवंशिवमथाप्राप्तः शिवायेति निगद्यसे ।

शिवायमे तथाप्राप्त्या शिवायं कुरु सर्वदा ॥ १८ ॥

ஒரு துன்பமு மற்ற நிறைவான இன்பம் நீ முழுமையா கொண்டவனானதால் சிவாய என்று அறியப்படுகின்றாய். சிவனே, என்னையும் அப்படி முழுமையானவானாக எப்பொழுதும் இருக்கும்படி ஆக்குவாயாக.

எட்டாம் வியாக்யானம்

शिवायातो महाभद्र नमोऽहं माययाध्रुवम् ।

ततो नमाय मह्यं मः शिवायं कुरु सर्वथा ॥ १९ ॥

ஹே மஹாபத்ர (முழுதும் இனிமையானவனே) மாயயினால் (அறிவின்மையால்) தீர்மானமான அறியாமையை உடைய நான் பிரம்ம வித்யையால் உன் அருகில் வந்தேன். அதனால், எல்லா வகையிலும் அருகதையற்ற. எனக்கு, உன் இயல்பான சுவரூபமாக, காணப்படுகின்ற எல்லாவற்றையும் மாற்றி அருள்வாயாக.

ஒன்பதாம் வியாக்யானம்

शिवमेषि यतोज्ञस्या शिवायस्त्वं प्रपठ्यसे ।

नतेमाया यतो ज्ञस्या नमोवैदैः प्रपठ्यते ॥ २० ॥

ஞானத்தினால் ஆனந்தமே இயல்பான ஆத்மாவை அறிந்தவனாக இருக்கின்றாய், இந்த காரணத்தினால் மாயையும் உன்னில் இல்லை என்ற காரணத்தினால் வேதத்தினால் நம என்ற பெயரால் நீ அழைக்கப்படுகின்றாய்.

नमोऽहं च शिवायोऽहं नमो मह्यं नमो नमः ।

नमोनमाय शुद्धाय मङ्गलाय नमोनमः ॥ २१ ॥

உன்னுடைய கருனையினால் நானும் ஆத்ம சுவரூபத்தை அடைந்ததால்,
உன்னைதவிர வேரொன்றும் என்னில் இல்லாததால் நானும் நம வாக
அறியமை இல்லாதவனாக இருக்கிறேன். நான் சிவாய வாக ஆத்மாவை
உணர்ந்தவனாக இருக்கிறேன். அதனால் அறியாமையற்ற, சுத்தமான,
மங்களமான எனக்கு நமஸ்காரம் மீண்டும் மீண்டும் உரித்தாகுக.

नमो नमसनं शम्भो निराकाराय ते नमः ।

निर्गुणं निष्क्रियं शान्तं इत्याद्याःश्रुतयो जगुः ॥ २२ ॥

சம்புவே, நீ மாற்றமற்றவனாக இருப்பதால் நீ நம ஆகின்றாய்.
வேதங்களும் உன்னை குணமற்றவன், செயலற்றவன், சாந்தமானவன்
முதலியினவனாக போற்றுகிறது அப்படிப்பட்ட உருவமற்ற உனக்கு
நமஸ்காரங்கள்.

नमो ब्रह्म निराकारं शिवायं शिव सर्वदा ।

अतोऽहंच नमोभद्र शिवायोऽहं न संशयः ॥ २३ ॥

சிவனே, நீ உருவமற்ற முழுமையுள்ள பிரம்மமாக எப்பொழுதும் இருக்கின்றாய்.
அதனால், இனிமையானவனே, நானும் கூட மாற்றமற்ற பரிபூர்ணனாக
இருக்கிறேன் என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை.

ஸ்ரீ மத் சங்கராசாரியாரின் சீடர் பத்மபாதாசாரியார் அவர்கள் எழுதிய சிவ
பஞ்சாக்ஷரி பாஷ்யம் சமாப்தம்.

॥ इति शिवपञ्चाक्षरी भाष्यम् ॥

॥ ॐ नमः शिवाय ॥